

ส่วนที่ 1

บทนำ

1.1 ลักษณะของแผนสามปี

ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติหลักการปกครองท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐและการตรวจสอบของภาคประชาชนและในการพัฒนาท้องถิ่น กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเป็นทิศทางและแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงต้องกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เป็นการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่ง ๆ จะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ/กิจกรรมได้มากกว่าหนึ่งโครงการ/กิจกรรมที่จะต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละยุทธศาสตร์ และองค์การบริหารส่วนตำบลใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบและผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

- (1) เพื่อเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ
- (2) เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (3) เพื่อเป็นการเชื่อมโยงแผนพัฒนาสามปีกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- (4) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน

1.3 ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ขั้นตอนที่ 1 ผู้รับผิดชอบการจัดทำแผนพัฒนาเข้าพบผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและเสนอแผนงานโครงการให้ผู้บริหารพิจารณาและให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นพิจารณา

ขั้นตอนที่ 2 ประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมข้อมูลและปัญหาความต้องการของประชาชน และคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางพัฒนา เพื่อร่วมกันพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาสามปีและเมื่อได้แนวทางการพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีแล้วจัดประชุมร่วมกับตัวแทนภาคประชาชนว่าจะมีโครงการ/กิจกรรมอะไรบ้างที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหลัก SWOT

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาสามปี

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายละเอียดของโครงการและกิจกรรมการพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาสามปี

ขั้นตอนที่ 6 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปีเสนอให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณา

ขั้นตอนที่ 7 คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาและเสนอสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ต่อไป

1.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลนำมาตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

ลักษณะทั่วไปและประวัติความเป็นมาของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2542 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ปัจจุบันตั้งอยู่ที่เลขที่ 99 หมู่ที่ 8 ตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

ข้อมูลทั่วไป

ทำเลและที่ตั้ง ตำบลท่าช้าง เป็น 1 ใน 5 ตำบล ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีอาณาเขตติดต่อกับตำบล และอำเภอต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองสูง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ, ตำบลลำมูล อำเภอโนนสูง
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองยาง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ, ตำบลสีสุก อำเภอจักราช
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ, ตำบลศรีสะเกษ อำเภอจักราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลพระพุทธ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

มีพื้นที่ประมาณ 106 ตารางกิโลเมตร หรือ 82,414 ไร่

1 สภาพพื้นที่

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีหมู่บ้านจำนวน 8 หมู่บ้าน ซึ่งมีพื้นที่เต็มทั้งหมู่บ้าน จำนวน 8 หมู่บ้าน ได้แก่

	หมู่ที่ 2	บ้านโนนเสียบ
	หมู่ที่ 4	บ้านสามแคว
	หมู่ที่ 5	บ้านหนองบัวรี
	หมู่ที่ 6	บ้านด่านท่าแดง
	หมู่ที่ 8	บ้านตะกุดขอนแก่น
	หมู่ที่ 12	บ้านใหม่
	หมู่ที่ 15	บ้านพิमान
	หมู่ที่ 16	บ้านโนนไม้แดงเหนือ

2 ประชากร

จำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,202 คน แยกเป็นชาย 1,626 คน หญิง 1,576 คน

ลำดับที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวนประชากร		รวม (คน)	จำนวน ครัวเรือน
			ชาย	หญิง		
1.	โนนเลียบ	2	118	127	245	69
2.	สามแคว	4	236	220	456	107
3.	หนองบัวรี	5	179	197	376	104
4.	ด่านท่าแดง	6	111	126	237	66
5.	ตะกุดขอนแก่น	8	187	189	376	132
6.	ใหม่	12	239	220	459	114
7.	พิมาน	15	322	270	592	226
8.	โนนไม้แดงเหนือ	16	169	180	349	97
9.	ประชากรแฝง	-	65	47	112	1
รวม	หมู่บ้าน	8	1,626	1,576	3,202	915

ข้อมูลจากทะเบียนราษฎร อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ณ วันที่ 28 เดือน มกราคม 2558

3 สภาพทางเศรษฐกิจ

3.1 อาชีพ

- อาชีพการเกษตร จำนวนร้อยละ 70
- อาชีพรับจ้าง จำนวนร้อยละ 20
- อาชีพค้าขายและรับราชการ จำนวนร้อยละ 10

3.2 หน่วยธุรกิจ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ธนาคาร - แห่ง
- โรงแรม - แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ - แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม - แห่ง
- โรงสี - แห่ง
- อู่ซ่อมรถยนต์ - แห่ง
- กิจการอื่นๆ - แห่ง

4 สถานบริการการศึกษาและสาธารณสุข

4.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง
 - โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ 12
 - โรงเรียนพิมานประชาสันต์ หมู่ที่ 15
- โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส) จำนวน 1 แห่ง
 - โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ 12
- วิทยาลัย จำนวน - แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 8 แห่ง
- ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จำนวน - แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่ง
 - บ้านใหม่ หมู่ที่ 12

4.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- สำนักสงฆ์ จำนวน - แห่ง
- วัด จำนวน 3 แห่ง
 - วัดโพธิ์ทองเจริญ หมู่ที่ 5
 - วัดธีระพงษาวาส หมู่ที่ 8
 - วัดเทพพิมาน หมู่ที่ 15

4.3 สาธารณสุข

- โรงพยาบาล จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์แพทย์สุขภาพชุมชน จำนวน - แห่ง
- สถานีอนามัยประจำหมู่บ้าน/ตำบล จำนวน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน - แห่ง
- คลินิก/สถานพยาบาลเอกชน จำนวน - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ 100

4.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- จุดตรวจประจำตำบล จำนวน 1 แห่ง
- สถานีดับเพลิง จำนวน - แห่ง

5 โครงสร้างพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม

- ถนนลาดยาง จำนวน 4 สาย

- ถนนภายในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตแล้วประมาณร้อยละ 70 ที่เหลือเป็นถนนหินคลุก และลูกรัง บางแห่งสภาพชำรุดรอการพัฒนา

5.2 การโทรคมนาคม

- โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 8 แห่ง

5.3 การไฟฟ้า

- หมู่บ้านทั้ง 8 หมู่ มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน แต่ก็ยังมีบางครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากเป็นบ้านสร้างใหม่ และขยายออกไปจากหมู่บ้านเดิม ยังไม่ได้ดำเนินการขอ ระหว่างรอคำขอขยายเขตบางส่วน

5.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ/ลำคลอง จำนวน 2 สาย
 - ลำมูล ไหลผ่าน หมู่ที่ 4,5,6,8,12
 - ลำตะคอง ไหลผ่าน หมู่ที่ 6
- บึงและหนองน้ำ จำนวน - แห่ง

5.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- อ่างเก็บน้ำ จำนวน 1 แห่ง
- ฝาย จำนวน 7 แห่ง
- บ่อบาดาลสาธารณะ จำนวน 2 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน จำนวน 8 แห่ง
- สระน้ำสาธารณะ จำนวน 11 แห่ง

6 ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- ป่าสงวนแห่งชาติประมาณ 18,945 ไร่ จำนวน 1 แห่ง

7 ส่วนราชการอื่น ๆ และกลุ่มองค์กรที่มีอยู่ในพื้นที่

มวลชนจัดตั้ง

- กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทุกหมู่บ้าน
- กลุ่มอาสาพัฒนาชุมชน หมู่บ้านละ 2 คน ทุกหมู่บ้าน
- กลุ่มคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล (กพสต.) ทุกหมู่บ้าน
- กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทุกหมู่บ้าน
- กลุ่มอาสาพัฒนาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้าน (อพปม.) ทุกหมู่บ้าน
- กลุ่มผู้ประสานพลังแผ่นดินองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง
- กลุ่มตำรวจบ้าน ทุกหมู่บ้าน

8 ศักยภาพในตำบล

8.1 ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

- 1) จำนวนบุคลากร จำนวน 24 คน
 - ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน
 - ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 13 คน
 - ตำแหน่งในกองคลัง 5 คน
 - ตำแหน่งในกองช่าง 2 คน
 - ตำแหน่งในส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 3 คน
 - หน่วยตรวจสอบภายใน 1 คน
- 2) ระดับการศึกษาของบุคลากร
 - ประถมศึกษา 1 คน
 - มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา 8 คน
 - ปริญญาตรี 10 คน
 - สูงกว่าปริญญาตรี 6 คน
- 3) รายรับ - รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางรายรับ - รายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง ประจำปี 2555 - 2557

รายการ	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
รายรับ			
หมวดภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต	30,404.90	58,985.61	32,241.38
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	136,751.27	171,355.29	188,505.97
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค	-	-	-
หมวดรายได้จากภาษีที่รัฐจัดสรรให้	8,240,871.19	11,987,808.01	12,704,026.63
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาล	3,615,755.00	4,306,039.00	4,398,865.00
หมวดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	4,323,708.20	4,230,170.00	5,375,039.27
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	76,252.50	5,170.00	19,588.00
รวมทั้งสิ้น			
รายจ่าย			
งบกลาง	972,200.70	469,151.60	796,521.80
เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	2,787,815.00	3,308,045.00	6,409,477.37
ค่าจ้างชั่วคราว	897,830.00	1,156,941.00	-
ค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ	4,446,178.85	5,076,604.10	4,397,463.47
ค่าสาธารณูปโภค	255,564.16	854,367.51	276,517.33
เงินอุดหนุน	638,731.40	501,300.00	911,874.71
ค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,539,300.00	1,215,700.00	2,118,909.49
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	4,323,708.20	4,086,670.00	953,731.92
รายจ่ายอื่น ๆ	-	-	-
รวมทั้งสิ้น			

8.2 ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

⇒ การรวมกลุ่มของประชาชน จำนวนกลุ่มทุกประเภท 16 กลุ่ม แยกประเภทกลุ่ม

- กลุ่มอาชีพ 8 กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์ 8 กลุ่ม
- กลุ่มอื่นๆ - กลุ่ม

⇒ จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

- (1) ฝ่ายเก็บน้ำ มีศักยภาพสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- (2) ท่าอากาศยานนครราชสีมา
- (3) จุฬาลักษณ์ สถานที่ประทับพำนักของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ในคราวที่ทรงเสด็จตรวจงานรถไฟ บ้านตะกุดขอนแก่น หมู่ที่ 8 ตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
- (4) ไทรงามเฉลิมพระเกียรติ บ้านใหม่ หมู่ที่ 12 สามารถพัฒนาเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นจุดแวะพักการท่องเที่ยว
- (5) สวนสัตว์เปิดนครราชสีมา ป่าหนองเต็ง-จักราช บ้านพิมาน หมู่ที่ 15 ตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

ในบทนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสองหัวข้อประกอบด้วย

1. หลักการและแนวคิดในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่น
2. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาองค์บริการส่วนตำบลท่าช้าง ดังนี้

3.1 หลักการและแนวคิดในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่น

หลักการพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น ควรประกอบด้วยหลักการ 4 ประการ คือ

(1) การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ ซึ่งจะต้องเริ่มก่อนขั้นตอนอื่นๆ เพราะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่นๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

(2) การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งนี้โดยกลุ่มบุคคลที่อยู่ร่วมกันในองค์กร จะต้องดำเนินการด้วยความร่วมมือร่วมแรงใจกัน เพื่อให้การวางแผนบรรลุเป้าหมายขององค์กร

(3) การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน จึงเป็นงานที่ผู้บริหารทุกระดับจะต้องทำตามขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน

(4) ประสิทธิภาพของแผนงานจะต้องคำนึงถึงความประหยัดและความคุ้มค่าของการลงทุนในการใช้เวลา เงิน เครื่องมือ และแรงงานขององค์กรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี ภายใต้หลักการดังกล่าวข้างต้นและด้วยความร่วมมือร่วมใจของผู้บริหารระดับสูงฝ่ายการเมือง ตั้งแต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 ท่าน เลขานุการ 1 ท่าน รวมทั้งฝ่ายข้าราชการประจำ ตั้งแต่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และหัวหน้าส่วนต่างๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ที่ร่วมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ครั้งนี้

ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อิงแนวคิดหลักของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย 4 แนวคิด คือ

(1) กระบวนการแก้ไขปัญหา

ในกระบวนการนี้เพื่อตอบคำถามอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ดังนี้

- ปัญหาคืออะไร
- ปัญหามีสาเหตุมาจากอะไร
- จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหาคืออะไร
- วิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาคืออะไร

(2) กระบวนการและเนื้อหาของวิธีการ

แนวคิดนี้เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดโครงการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจะต้องตอบคำถามที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนี้

- จะทำอะไร
- จะทำที่ไหน
- จะทำอย่างไร
- จะทำเมื่อไร
- จะใช้จ่ายเท่าไร
- จะทำโดยใคร
- จะทำไปทำไม - จะทำเพื่อใคร

(3) ความคิดสร้างสรรค์

เป็นการมองอนาคตที่ต้องเรียนรู้จากประสบการณ์จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น หรือจากผู้อื่น หรือจากการวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร

(4) การตัดสินใจ

การตัดสินใจจะต้องดำเนินการภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลและควมมีตรรกะ หรือความเป็นเหตุเป็นผล โดยมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

จากแนวคิดและหลักการพื้นฐานดังกล่าวข้างต้น องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าช้างจึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้ขึ้น โดยมุ่งเน้นผลที่จะเกิดเป็นตัวตั้ง (ผลลัพธ์) และแนวทางที่จะทำงานออกมาเป็นผลผลิตของโครงการ รวมทั้งวิธีการที่จะทำให้งานนั้นเสร็จและมีประสิทธิภาพ (กระบวนการ) ภายใต้การจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพและสามารถบริหารได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม นอกจากแนวคิดและหลักการพัฒนาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในการวางแผนจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าช้าง ได้คำนึงถึงแนวทางในการจัดทำแผนที่จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นโยบายของรัฐบาล นโยบายกระทรวงมหาดไทย แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ และการพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง ตลอดจนผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

1. ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

"One Vision, One Identity, One Community"

" หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม "

เราบรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นผู้แทนรับทราบด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียนนับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน

โดยระลึกถึงการตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ปฏิญญา กัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียนและปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน ตระหนักถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์และชะตากรรมร่วมกัน

ได้รับแรงบันดาลใจและรวมกันภายใต้วิสัยทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน รวมกันด้วยความปรารถนาและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์ อุดมการณ์ และแรงจูงใจที่สำคัญของอาเซียน เคารพความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอซีปไทย ความเสมอภาค บุรณภาพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงในกิจการภายใน ฉันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย ยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตกลงใจที่จะประกันการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และตั้งมั่นให้ ความอยู่ดีกินดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นแกนของกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน เชื่อมมั่นในความจำเป็นที่จะกระชับสายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค

เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเหนียวแน่นทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต ผูกพันที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือ และการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ประเทศไทย

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2559-2561) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

3) พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นาไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- 3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0
- 4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

- 1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
- 2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
- 3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้มีความสำคัญกับ

(1) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

(2) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนากระบวนการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

(4) การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

(1) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม

(2) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย

(3) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

(4) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่าน

(5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับ

(1) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
(2) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(3) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
(4) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกร

(5) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น

(6) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร

(7) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

(1) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ

(2) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด

(3) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

(4) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์

5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

(1) การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

(2) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน

(3) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(4) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์

(5) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

(6) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

(7) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(8) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

(9) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย

(10) การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

(1) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับ

(3) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(4) การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(5) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

(7) การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ

(8) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

3. วิสัยทัศน์จังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา มีวิสัยทัศน์ว่า

“ประตูสู่อีสาน ศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ผ้าไหม และการท่องเที่ยว”

เป้าประสงค์ของจังหวัดประกอบด้วย

1. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของพัฒนาจังหวัด สู่การเป็นศูนย์กลางผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรของภาค

2. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของพัฒนาจังหวัด สู่การเป็นศูนย์กลางของการผลิตอุตสาหกรรมใหม่ของภาค

3. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของการพัฒนาจังหวัด สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาค

มีตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัด 3 ตัวชี้วัด คือ

1. ร้อยละของความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรในระดับภาค

2. ร้อยละของความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมใหม่ในระดับภาค

3. ร้อยละของความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในระดับภาค

จังหวัดนครราชสีมา ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนสู่การบรรลุตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ 7 ยุทธศาสตร์ อันได้แก่

- 1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาจังหวัด
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
- 5) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- 7) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

4. นโยบายของการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. นโยบายการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในเขตตำบล และหมู่บ้านให้ได้รับความสะดวกสบายตามลำดับดังนี้

1.1 ถนน

- 1) ปรับปรุงถนนและซอยต่างๆ ในหมู่บ้านทุกหมู่บ้านที่ยังไม่ได้พัฒนา
- 2) ถนนหรือซอยที่เป็นถนนดินลูกรัง ปรับปรุงให้เป็นถนน ซอยหินคลุก โดยจะเน้นถนนหรือซอยที่มีความเดือดร้อนจำเป็นเร่งด่วน
- 3) ปรับปรุงถนนหินคลุกให้เป็นถนน คสล. เพิ่มขึ้นทุกปีตามความเหมาะสมกับงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลและงบประมาณของหน่วยราชการอื่น ๆ ที่จะต้องขอรับการสนับสนุนต่อไปด้วย

1.2 ไฟฟ้า

- 1) ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ทุกครัวเรือน
- 2) ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะเพิ่มเติมให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน เพื่อความสะดวกและป้องกันเหตุอันตรายในชีวิตและทรัพย์สินของราษฎรในยามค่ำคืน

1.3 น้ำอุปโภค-บริโภค

- 1) สนับสนุนประปาหมู่บ้าน ให้ราษฎรมีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภค ทุกหมู่บ้านและเพียงพอตามความต้องการของประชาชน
- 2) ปรับปรุงกระบวนการผลิตน้ำประปาให้มีความสะอาด ปลอดภัย แก่ผู้บริโภค

2. นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการพัฒนาในทุกๆระดับ และควบคู่กันไป กับการพัฒนาทางด้านสังคม และการเมือง ซึ่งมีนโยบายดังต่อไปนี้

- 2.1 ดำเนินการขุดลอกคูคลอง ธรรมชาติให้กว้างและลึกเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นที่เก็บกักน้ำให้ได้มากที่สุด เพื่อเอาไว้ใช้อุปโภค-บริโภค และการเกษตรในฤดูแล้ง
- 2.2 จัดหาเครื่องสูบน้ำ เตรียมไว้ใช้สูบน้ำช่วยเหลือราษฎรในยามขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

2.3 ส่งเสริมให้มีการฝึกอาชีพอิสระให้กับประชาชนในเขตตำบล และหมู่บ้านตามความสนใจ มีการพัฒนาระบบการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จัดตลาดกลาง เป็นที่จำหน่ายผลผลิต และผู้ประกอบการ รายได้มีขีดความสามารถสูง จะประสานงานกับหอการค้า จังหวัดนครราชสีมา เพื่อพัฒนาเป็น ผู้ประกอบการตามโครงการต่อไป

2.4 ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม/จัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ แต่ละกลุ่มในเขตตำบลร่วมมือกับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาถึงปัญหา และแนวทางแก้ไขตลอดจนกำหนดยุทธศาสตร์ใน การดำเนินการอย่างเป็นระบบ และสามารถสร้างเครือข่ายกับตำบลอื่น ๆ ต่อไป

3. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.1 ส่งเสริมและให้การสนับสนุนราษฎรให้มีการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างน้อยให้มีความรู้จบ การศึกษาภาคบังคับของปัจจุบัน โดยทำโครงการร่วมมือกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

3.2 ปรับปรุง พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนอนุบาล เพื่อเตรียมความพร้อมในทุกด้านให้เด็ก ๆ ที่ จะเข้าสู่ชั้นอนุบาลต่อไป และจะได้ช่วยรับเลี้ยงดูแลบุตรหลานให้แก่ผู้ปกครองที่ต้องออกไปประกอบ อาชีพนอกบ้าน โดยไม่ต้องห่วงและประหยัดค่าใช้จ่ายมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

3.3 สนับสนุนและส่งเสริมจัดกิจกรรมร่วมกับทางวัด บ้าน โรงเรียน ละครกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ ทางทำข้างศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันมาฆบูชา เป็นต้น ตลอดจนการร่วมทำบุญต่างๆ เพื่อพัฒนาจิตใจ และพัฒนาบำรุงพุทธศาสนาด้วย

3.4 จัดให้มีการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เช่น ประเพณีวัน สงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง และอื่น ๆ เป็นต้น

4. นโยบายด้านสาธารณสุข สุขภาพ อนามัย

4.1 สนับสนุนให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ สถานีอนามัยตำบลทำข้าง ในส่วนที่จะทำ ประโยชน์ในด้านบริการสถานที่ด้านรักษาพยาบาลให้ความสะดวกแก่ราษฎรผู้มาติดต่อรับการรักษาพยาบาล อย่างเต็มที่

4.2 สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างสุขภาพอนามัยให้กับประชาชนทุกหมู่บ้าน โดยจัดให้มี ลานกีฬาเพื่อเล่นกีฬา ออกกำลังกาย เต้นแอโรบิก เป็นต้น

4.3 ให้มีการรณรงค์และป้องกันโรคติดต่อ เช่น ไข้เลือดออกและโรคพิษสุนัขบ้า เป็นต้น

5. นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 นโยบายดูแลรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ลำตะคอง ลำมูล ที่อยู่ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลให้สะอาด โดยการรณรงค์และสร้างจิตสำนึกแก่ราษฎรผู้อยู่ริมคลองต่าง ๆ ให้รู้ถึงคุณค่าประโยชน์ของ น้ำ และช่วยกันดูแลรักษาให้น้ำมีคุณภาพที่จะใช้อุปโภค บริโภค ได้ตลอดไป

5.2 ปรับปรุงงานด้านรักษาความสะอาดให้ดียิ่งขึ้น โดยจัดการเรื่องการกำจัดถังรองรับขยะ ให้เพียงพอและบริการเก็บขยะให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ

5.3 ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงท่อและรางระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง เป็น แหล่งเพาะพันธุ์ยุง และทำให้ถนนชำรุด โดยจะดำเนินการในสถานที่เร่งด่วนที่มีความเดือดร้อนรุนแรงก่อน และจะขยายไปเรื่อย ๆ ตามลำดับความจำเป็นก่อนหลัง

5.4 ดำเนินการโครงสร้างตำบลสีเขียว โดยเป็นการปลูกต้นไม้ ปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ที่เป็นที่ ว่าง ที่ของสาธารณะภายในตำบล

6. นโยบายด้านสวัสดิการและสังคม

6.1 สนับสนุนและส่งเสริมการจัดตั้งชมรมและกลุ่มมวลชนต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรม เช่น กลุ่มเยาวชนชมรมผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี แม่บ้าน ของหมู่บ้านและตำบล เพื่อเสริมสร้างความสามัคคี ซึ่งจะเป็นผลทำให้สะดวกในการประสานงาน ได้อย่างพร้อมเพรียงและรวดเร็ว เมื่อมีงานที่สร้างประโยชน์ส่วนรวม

6.2 สนับสนุนด้านสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุและผู้ยากไร้เพิ่มขึ้นให้ทั่วถึง โดยผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิของหมู่บ้าน

6.3 สนับสนุนและส่งเสริมเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา ดนตรี อ่านหนังสือ เพื่อป้องกันมิให้เยาวชนและประชาชนใช้เวลาไปมั่วสุมอบายมุขและสิ่งเสพติด

6.4 ส่งเสริมและให้การสนับสนุนราษฎรทำกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ ร่วมกัน เช่น วันเด็ก วันพ่อ วันแม่ วันผู้สูงอายุ เป็นต้น เพื่อสร้างความรัก ความผูกพัน ความสามัคคีและสร้างขวัญ กำลังใจให้ประชาชน

6.5 สนับสนุนให้มีการอบรม อบรม และจัดหาอุปกรณ์ใช้ป้องกันและใช้บรรเทาสาธารณภัย

7. นโยบายการพัฒนาด้านการเมือง

7.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้เรื่องการเมืองทุกระดับ โดยเฉพาะการเมืองการปกครองท้องถิ่น โดยการจัดอบรมผู้นำท้องถิ่น และตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ

7.2 สนับสนุนการพัฒนาการเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น ร่วมกิจกรรมประชาคมหมู่บ้าน เป็นต้น

7.3 ประชาสัมพันธ์การเลือกและการเลือกตั้งต่าง ๆ ของท้องถิ่นและการเมืองระดับชาติ

7.4 สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับนโยบายของรัฐบาลและคณะกรรมการเลือกตั้งทุก

รูปแบบ

ผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง ในปี 2552 ที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างได้ดำเนินการพัฒนาทั้งทางด้านความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ด้วยการกระจายการพัฒนาทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะ ถนน ไฟฟ้า ประปา และท่อระบายน้ำ และมีการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม แม้ว่าที่ผ่านมามีส่วนในด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตก็ตาม แต่ก็ก็เป็นไปตามความต้องการของประชาชนภายในท้องถิ่น

จากผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง ได้สร้างความเจริญและความสะดวกสบายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในตำบล สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สังเกตได้จากการสอบถามประชาชนในพื้นที่

แม้ว่าการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างในปีที่ผ่านมา จะไม่สามารถดำเนินการได้หมดทุกโครงการ เนื่องจากว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างจะพยายามเพิ่มศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ให้ได้มากขึ้นในปีต่อไป เพื่อจะได้พัฒนาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในตำบลท่าช้างให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 สภาพปัญหา ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ปัญหาเศรษฐกิจ

- 1.1 ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
- ต้นทุนในภาคเกษตรสูงขึ้น
 - ไม่มีการประกันราคาสินค้าทางการเกษตร
 - ปลูกพืชชนิดเดียวกันมากเกินไป
 - ผลผลิตทางการเกษตรคุณภาพตกต่ำ
 - ไม่มีตลาดกลางสินค้าทางการเกษตร
 - ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ
 - ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
 - ประชาชนยังใช้วิธีการแบบดั้งเดิมในการผลิต
 - ระบบชลประทานยังไม่ทั่วถึง
- 1.2 รายได้
- ประชาชนรายได้น้อย
 - ต้นทุนทางการเกษตรสูง
 - งบประมาณ/กองทุนส่งเสริมอาชีพไม่เพียงพอ
 - แหล่งงบประมาณนอกระบบคิดอัตราดอกเบี้ยสูง
 - เกิดหนี้สินจากภาคการเกษตร
- 1.3 การรวมกลุ่มอาชีพ
- กลุ่มอาชีพที่มีอยู่ขาดความเข้มแข็ง
 - ไม่มีหน่วยงานหรือบุคลากรสนับสนุนหรือสร้างความรู้ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเกษตร
 - ขาดการส่งเสริมอาชีพ
- 1.4 ความรู้และเทคนิคการพัฒนาอาชีพ
- ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจ และยังขาดผู้นำในการดำเนินงานพัฒนาปรับปรุงผลผลิตให้มีระยะใช้ที่นานขึ้น และพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ดียิ่งขึ้น ตามความต้องการของตลาด
 - ไม่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ
 - ขาดการบริหารจัดการที่ดี
- 1.5 ปัญหาการว่างงาน
- ประชาชนในพื้นที่มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น
 - ไม่มีอาชีพเสริมรองรับหลังจากการทำเกษตร

2. ปัญหาด้านสังคม

- 2.1 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรในตำบล และยังไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้
 - ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ในการที่ป้องกันภัยในเบื้องต้น
- 2.2 การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
- อัตรากำลังที่ทำให้การสนับสนุนไม่เพียงพอต่อประชาชนในพื้นที่ทั้งตำบล

- ขาดแผนการป้องกันอาชญากรรม
 - ชุมชนขาดความเข้มแข็งและสามัคคี
 - ขาดงบประมาณและบุคลากร
- 2.3 ยาเสพติด
- ยังมียาเสพติดในพื้นที่
 - การให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดยังไม่ทั่วถึง
- 2.4 การแก้ปัญหาสังคมและความยากจน
- ประชาชนส่วนใหญ่มีความยากจน
 - ภาระหนี้สินเป็นจำนวนมาก
 - ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการประกอบอาชีพ
 - ขาดการรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพ
- 2.5 สวัสดิการสังคม
- งบประมาณในการจัดสรรเบี้ยยังชีพคนชราและคนพิการยังไม่เพียงพอ
 - ห้องสมุด ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึง
 - ไม่มีทุนการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส
- 3.ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน**
- 3.1 คมนาคม
- สภาพถนนบางแห่งเป็นหลุมเป็นบ่อ การสัญจรไปมาไม่สะดวก
 - งบประมาณในการดำเนินการก่อสร้าง ซ่อมบำรุง ยังไม่เพียงพอ
 - การก่อสร้างภายในตำบลเป็นไปอย่างล่าช้า
 - ไม่มีระบบการวางผังเมือง
- 3.2 ไฟฟ้าสาธารณะ
- ไฟฟ้าสาธารณะในพื้นที่ตำบลท่าช้าง ยังมีไม่เพียงพอ
 - ไฟฟ้าแสงสว่างภายในหมู่บ้านยังไม่เพียงพอ
- 3.3 ประปา
- ขาดงบประมาณจัดสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษา
 - ขาดการบริหารจัดการที่ดี
 - น้ำประปาไม่เพียงพอ
 - คุณภาพของน้ำยังไม่ได้มาตรฐาน
- 3.4 การระบายน้ำ
- ขาดการดูแลซ่อมแซมในบางจุดที่มีอยู่แล้ว
 - เกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่
 - การก่อสร้างวางระบายน้ำหรือท่อระบายน้ำยังไม่เพียงพอ

4. ปัญหาแหล่งน้ำ

4.1 แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค

- ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค - บริโภค โดยเฉพาะฤดูแล้ง
- คุณภาพของน้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคยังไม่มีดี

4.2 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- แหล่งน้ำสำหรับการเกษตร ปริมาณที่ใช้ไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร
- แหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่ยังขาดการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำให้เอื้อและสามารถใช้สอยได้อย่างเต็มที่
- สระน้ำ บ่อน้ำ เดิม ตื้นเขิน
- ขาดงบประมาณในการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่

5. ปัญหาด้านสาธารณสุข

5.1 การบริการด้านสาธารณสุข

- มีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานในการให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่
- ขาดบุคลากรด้านสาธารณสุข
- วัสดุอุปกรณ์ในการให้บริการด้านสาธารณสุขมีน้อยและไม่ทันสมัย
- ขาดงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์
- สถานที่ในการให้บริการไม่เพียงพอ

5.2 สวัสดิการด้านสาธารณสุข

- งบประมาณในการให้บริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอ
- หลักประกันสุขภาพไม่ทั่วถึง

5.3 โรคติดต่อ

- ยังมีโรคติดต่อแพร่ระบาดในพื้นที่
- ประชาชนขาดความรู้ในการป้องกันตัวเองจากโรคต่าง ๆ
- การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุม
- ขาดงบประมาณในการป้องกัน

6. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

6.1 การบริหารงานของ อบต.

- ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- ขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ทันสมัยในการบริหารจัดการ
- การปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ ยังไม่สัมฤทธิ์ผลสูงสุด
- สภาพภูมิทัศน์บริเวณรอบ อบต. ยังไม่มีดี
- สิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนยังไม่เพียงพอ

6.2 การเมืองการปกครอง

- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายพื้นฐาน
- ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสิทธิและบทบาทของตนเอง
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติมีน้อย

7. ปัญหาการศึกษา , ศาสนา และ วัฒนธรรม

- 7.1 ด้านการศึกษา
- ขาดแคลนบุคลากรด้านการศึกษา
 - ขาดงบประมาณและสื่อการเรียนการสอน
 - ขาดกองทุนและการส่งเสริมให้เด็กศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
 - เด็กมีแนวโน้มไม่ศึกษาต่อหลังจากจบภาคบังคับแล้ว
- 7.2 ด้านศาสนา
- ศาสนาสถานชำรุดทรุดโทรม
 - ขาดการทำนุบำรุงศาสนา
 - ขาดงบประมาณในการบูรณะซ่อมแซมวัด
- 7.3 ด้านวัฒนธรรม
- อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามามีอิทธิพลต่อเยาวชนมากขึ้น
 - เยาวชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และรักษาวัฒนธรรมไทย
 - ขาดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์
- 7.4 ด้านนันทนาการ
- ขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ สวนหย่อม
 - ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมกีฬาภายในตำบล

8.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 8.1 ขยะมูลฝอย
- ปริมาณขยะที่มีแนวโน้มสูงขึ้นได้
 - ไม่มีภาชนะในการรองรับขยะ
 - ขาดสถานที่ในการทิ้งขยะ
 - การบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะมูลฝอยยังไม่มีดีเท่าที่ควร
- 8.2 ทรัพยากรธรรมชาติ
- ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ไม่ได้รับการดูแลหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น
 - ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ทรุดโทรม
 - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป้องกัน บำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- 8.3 สิ่งแวดล้อม
- มีการทิ้งน้ำเสียลงคลอง หรือแม่น้ำสาธารณะ ทำให้น้ำเน่าเสีย
 - ขาดความรู้ความเข้าใจในการที่ป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น
 - ไม่มีงบประมาณในการอนุรักษ์ ป้องกัน บำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

การคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากมาย แต่คงเป็นการยากที่จะดำเนินการแก้ไขได้ทุกด้านเนื่องจากข้อจำกัดในปัจจัยทางการบริหาร เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ของท้องถิ่นมีจำกัด เป็นต้น ดังนั้นการวางแผนพัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อจะทราบว่า จะดำเนินการแก้ไขปัญหาไหนก่อน - หลัง ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ความสำคัญของการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

จากลักษณะของประเด็นหลักในการพัฒนา 4 ประเด็นหลัก จะเห็นได้ว่า “ปัญหา” เป็นประเด็นสำคัญและมีขอบเขตกว้างขวางมากกว่าประเด็นอื่น ๆ เนื่องจากเป็นประเด็นที่สามารถแสดงถึงลักษณะขอบเขต และสาเหตุที่เด่นชัด ดังนั้น จึงจะต้องนำปัญหาต่างๆ ดังกล่าวมาดำเนินการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องทำการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาเพราะ

1. สิ่งที่กำหนดว่าเป็นปัญหาในขั้นแรกแล้ว อาจไม่ใช่ปัญหาที่แท้จริงหรืออาจรวมกันเป็นปัญหาใหม่ที่ทำให้ความหมายได้ดีกว่าปัญหาเดิม
2. ปัญหาแต่ละปัญหาที่ได้มาไม่มีความสำคัญไม่เท่ากัน
3. ทรัพยากรในด้านต่างๆ มีจำกัด การแก้ไขปัญหาทุกปัญหาในคราวเดียวกันเป็นไปได้ยาก จึงต้องมีการเลือกแก้ปัญหามาตามลำดับความสำคัญของปัญหา

การคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

เมื่อได้วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเป็นปัญหาพร้อมกับระบุปัญหา ลักษณะ ขอบเขต และสาเหตุของปัญหาแล้วให้พิจารณาคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญต่อไป

การคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องประชุมพิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไปนี้

1. คัดเลือกปัญหา

1.1 พิจารณาทบทวนปัญหาว่าตามสภาพข้อเท็จจริงแล้วเป็นปัญหาจริงหรือไม่ ทั้งนี้ อาจพิจารณาจากข้อเท็จจริง และลักษณะหรือสภาพแวดล้อมของสิ่งนั้นเอง

1.2 พิจารณาปรับปรุงตัวปัญหา โดยพิจารณาถึงชื่อปัญหา ลักษณะหรือสภาพขอบเขตและสาเหตุของปัญหา โดยอาจรวมหลายปัญหาเดิมเข้าด้วยกันเป็นปัญหาใหม่

การคัดเลือกปัญหาจะช่วยให้ได้

ปัญหาที่มีลักษณะเป็นปัญหาที่แท้จริง ก่อนที่จะ พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาต่อไป

2. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

2.1 กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ต้องมีการกำหนดตัวเกณฑ์เบื้องต้นเป็นพื้นฐาน แล้วนำตัวเกณฑ์นั้น ๆ มาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาต่อไป

การกำหนดตัวเกณฑ์ หมายถึง การกำหนดหลักเกณฑ์สำคัญที่จะนำมาใช้วัด

ตรวจสอบหรือพิจารณาในเรื่องนั้น ตัวเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของปัญหามีดังนี้

(ก) ความร้ายแรงและความเร่งด่วนของปัญหา หมายถึง ปัญหาที่มีความร้ายแรง มีความเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไข ถ้าปล่อยทิ้งไว้จะเกิดผลเสียหายมากยิ่งขึ้น ปัญหาบางปัญหามีความร้ายแรง แต่ไม่

มีความเร่งด่วนที่จะต้องรีบแก้ไข หากยังไม่แก้ไขหรือปล่อยไว้ระยะหนึ่งค่อยแก้ไขก็อาจจะไม่เกิดความเสียหายมากนัก

(ข) ขนาดของกลุ่มชนและพื้นที่ที่ถูกกระทบจากปัญหา หมายถึง ขนาดประชากรในชุมชนที่ถูกกระทบจากปัญหานั้นๆ มีจำนวนมากน้อยเพียงใด ถ้ากลุ่มชนที่ถูกกระทบมีจำนวนมากเท่าใด ความสำคัญของปัญหานั้นๆ ย่อมที่ได้รับการพิจารณาจัดลำดับให้มีความสำคัญสูงยิ่งขึ้น ปัญหานั้นๆ ก็น่าจะพิจารณาหาแนวทางแก้ไขต่อไป

(ค) ขนาดของปัญหา เป็นการพิจารณาว่าขนาดของปัญหามีความใหญ่หรือเล็ก ในบางกรณีปัญหาขนาดเล็ก หากปล่อยทิ้งไว้ไม่ดำเนินการแก้ไขแล้วอาจขยายตัวอย่างรวดเร็วและเป็นอันตรายต่อชุมชน หรืออาจจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ต่อไปได้

(ง) ความเสียหายในแง่การพัฒนา หมายถึง ความเสียหายที่เกิดจากการพัฒนา หรือที่จะตามมากับการพัฒนาปัญหาเหล่านี้สามารถที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแน่นอนว่าจะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น มลพิษ หรือมลภาวะต่างๆ ที่จะตามมากับการพัฒนา

(จ) การยอมรับปัญหาร่วมกันของชุมชน การพิจารณาเกณฑ์นี้ในลักษณะของสัดส่วนของชุมชน ปัญหาที่ชุมชนส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันและตระหนักถึงปัญหานั้นๆ เป็นอย่างดีถือว่าเป็นปัญหาที่มีความเด่นชัด ในทางกลับกันถ้าหากประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับปัญหานั้นเป็นปัญหา การจะแก้ไขปัญหาก็คงจะกระทำได้ไม่ถนัดนัก

ตัวเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้เพียงบางตัวหรือเพิ่มเกณฑ์บางตัวก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของปัญหา ภูมิประเทศ เหตุการณ์ เวลาและตัวแปรอื่น ซึ่งแตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่น แต่ในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา จะต้องใช้หลักเกณฑ์เบื้องต้นเป็นมาตรการประกอบการพิจารณา โดยไม่ใช้ความเคยชิน ความรู้สึกหรือสามัญสำนึกของตนเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

2.2 ให้คะแนนน้ำหนักต่อปัญหาต่าง ๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง โดยคณะผู้บริหารท้องถิ่น ได้ให้ยึดหลัก 4 ประการในการคัดเลือกปัญหาและความต้องการมาพัฒนาและบริหารจัดการ ซึ่งประกอบด้วย

1. ความเร่งด่วนของปัญหา (ความรุนแรง)
2. ความถี่ของปัญหา
3. ความเป็นไปได้ของการแก้ปัญหา
4. ผลประโยชน์เกิดกับประชาชนส่วนใหญ่

จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างจึงได้
จัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับความสำคัญของ ปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต	หมายเหตุ
1. ปัญหาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ทุกหมู่บ้านภายในตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้มี ความสะดวกในการสัญจรเป็น กระบวนการหนึ่งที่จะทำให้ภาค เศรษฐกิจขยายตัว - การเชื่อมต่อถนนภายในหมู่บ้านและ ระหว่างหมู่บ้านและเชื่อมถนนสายหลัก - อุบัติเหตุและอาชญากรรมในยาม ค่ำคืนก่อให้เกิดการสูญเสียในชีวิตและ ทรัพย์สินเกิดขึ้น การติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ ระดับหนึ่ง - น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นปัจจัย ที่สำคัญในการดำรงชีวิต จึงควรรหา มาตรการรองรับในการแก้ไขปัญหาการ ขาดแคลนน้ำโดยเฉพาะฤดูแล้ง - การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วแต่ บางคนมีพฤติกรรมที่ใช้การสื่อสารและ วิธีสื่อสารที่ไม่ถูกต้อง เทคโนโลยีรุ่นหน้า ก้าวไกล ถ้าใช้ให้เกิดประโยชน์ - การพัฒนาระบบวางระบายน้ำให้ได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดย ไม่ก่อให้เกิดการท่วมขังจะส่งผลให้การ สัญจรได้รับความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น 	

ลำดับความสำคัญของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต	หมายเหตุ
2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ทุกหมู่บ้านในตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - ความเจริญเติบโตของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การใช้ชีวิตอยู่ในปัจจุบันต้องมีการวางแผน และปรับเปลี่ยนตัวเองให้ทันกับเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป - สภาพอากาศ ฤดูกาลแปรปรวน การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง - การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้อยู่รอดกับสภาพการณ์ปัจจุบัน - ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยเพิ่มพลังในการต่อรองและมีอำนาจในการแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุนแรงงานและผลผลิต - การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็งและยั่งยืน - การส่งเสริมการรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพจากหน่วยงานต่างๆ จะประสบความสำเร็จถ้าชุมชนให้ความสนใจ ร่วมมือ ร่วมใจ ในการดำเนินการ 	

ลำดับ ความสำคัญ ของปัญหา	พื้นที่ เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต	หมายเหตุ
3. ปัญหา ด้านแหล่ง น้ำ	ทุกหมู่บ้านใน ตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การขุดลอกคลองที่ตื้นเขิน การสร้างระบบระบายน้ำ - การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหา รายได้ รู้จักการพึ่งตนเอง พึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งจะ เป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 	
4. ปัญหา ด้านสังคม	ทุกหมู่บ้านใน ตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่าง คนจนกับคนรวยทำให้เกิดตามมาเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะป็นอาชญากรรม การแพร่ระบาดของสิ่งเสพติด ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถ้าหากไม่ดำเนินการจริงจังหรือมีแผน รองรับ การพัฒนาด้านต่างๆก็จะเป็นไปอย่างล่าช้า - ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็น ครอบครัวเดี่ยวมากยิ่งขึ้น สภาพเศรษฐกิจ จะส่งผลให้คนเห็นแก่ตัวเพิ่มขึ้น ควรให้ความสำคัญกับครอบครัวใหญ่เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ให้ปู่ ย่า ตา ยาย ได้อบรมสั่งสอนบุตรหลาน เพื่อให้เขาเป็นเยาวชนที่ดี ต่อไปในอนาคต - รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อการยังชีพให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ 	

ลำดับ ความสำคัญ ของปัญหา	พื้นที่ เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
5. ปัญหา ด้านการ สาธารณสุข	ทุกหมู่บ้านใน ตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - ในปัจจุบันโรคต่างๆมีจำนวนเพิ่ม มากขึ้น ถ้าหากทุกคนละเลยในการที่จะใส่ใจสุขภาพของตนของโรคร้ายได้ - หน่วยงานต่างๆ มีส่วนที่จะส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชนให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงจริงจังและเป็นรูปธรรมมากขึ้น - การแสวงหาความรู้ เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะทำให้ปัญหาด้านสาธารณสุข มีการบรรเทาเบาบาง
6. ปัญหา ด้าน การเมือง การบริหาร	ทุกหมู่บ้านใน ตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะหน่วยงานท้องถิ่นขนาดเล็กที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดหรือบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารตำบลเพื่อเป็นการเสริมศักยภาพเข้มแข็ง ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงและเจริญทัดเทียมอารยประเทศ - การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาหรือการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตความร่วมมือจากทุกองค์กร - การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เป็นหัวใจในการบริหาร - ภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นตามอำนาจหน้าที่และการรองรับภารกิจถ่ายโอน ทำให้ต้องมีการทำคว

ลำดับความสำคัญของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต	หมายเหตุ
7. ปัญหาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ทุกหมู่บ้านภายในตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กเพื่อให้เด็กก้าวทันโลก - การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน - วัตถุนิยมและค่านิยมที่ผิดๆ ทำให้สังคมเกิดความวุ่นวาย ปัญหาเกิดรอกการแก้ไข ทางที่ดีควรใช้ศาสนาเข้ามาให้เกิดการจรรโลงจิตใจ และใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ - วัฒนธรรมอันดีงามที่มีมาแต่โบราณเริ่มสูญหาย ถ้าไม่มีการอนุรักษ์ไว้ก็จะหายไปที่สุด - การส่งเสริมให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพในทุกเพศทุกวัย และสนับสนุนให้ยึดการกีฬาเป็นอาชีพอีกอาชีพหนึ่ง 	
8. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทุกหมู่บ้านในตำบล	<ul style="list-style-type: none"> - การปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีการรักและหวงแหน และอาจดำเนินการในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลให้มีการกระจาย รายได้ไปสู่ภาคประชาชนเพิ่มขึ้น 	

3.2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล

(1) การวิเคราะห์จุดแข็ง (S : Strength) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายใน อบต. โดยการประเมินข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นของทรัพยากรทางการบริหารการพัฒนา อบต. ที่คาดว่าจะสนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ เช่น โครงสร้างการบริหารงาน บุคลากร เครื่องมือ/อุปกรณ์ อื่นๆ จากการวิเคราะห์พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างมีจุดแข็ง ดังนี้

- ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ก้าวไกล
- ประชาชนมีคุณภาพ
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือกันในการ ปกครองและบริหารการพัฒนา
- มีองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการบริการ

สาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีเส้นทางการคมนาคมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่สะดวกหลายสาย

และเส้นทางการจราจรเป็นไปด้วยความสะดวกอยู่ห่างตัวเมืองไม่มากนัก

- มีแหล่งน้ำสาธารณะที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- มีอาสาสมัครเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (อปพร.) / ตำรวจบ้าน ทำให้

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย
- มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน
- สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองและการลงทุน

(2) การวิเคราะห์จุดอ่อน (W : Weakness) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายใน อบต. โดยการประเมินข้อเสียเปรียบหรือจุดด้อยของทรัพยากรทางการบริหารการพัฒนา อบต. ซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรคที่ขัดขวางมิให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ เช่น โครงสร้างการบริหารงาน บุคลากร เครื่องมือ/อุปกรณ์ จากการวิเคราะห์จุดอ่อน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง มีจุดอ่อน ดังนี้

- ขาดระบบการจัดการด้านการวางผังเมืองที่ได้มาตรฐาน
- โครงสร้างพื้นฐานยังไม่สัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของชุมชน
- เป็นชุมชนกึ่งเมือง ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจกิจของ

ชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็งได้และการว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว

- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด
- ปัญหาหนี้สิน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประชาชนยังขาดความเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของตน
- ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ทั่วถึง
- ประชาชนยังมีค่านิยมที่ใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตการเกษตร
 - ถนนหลายสายขาดการซ่อมแซม
 - ขาดการบริหารจัดการป่าไม้และแหล่งน้ำที่ดี
 - ไม่มีตลาดที่รองรับผลิตผลทางการเกษตร แรงงานไร้ฝีมือ
 - ขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ
 - อุปกรณ์ เครื่องมือมีไม่เพียงพอ

- ประชาชนบางส่วนยังไม่ค่อยให้ความร่วมมือในกิจกรรมชุมชน
- ประชาชนไม่เข้าใจสิทธิหน้าที่และบทบาทของตนเองในการพัฒนา

(3) การวิเคราะห์โอกาส (O : Opportunity) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายนอก อปท.

โดย

การประเมินโอกาสหรือเงื่อนไขที่คาดว่าจะเอื้ออำนวยต่อการบริหารการพัฒนา อปท. ให้บรรลุผลสำเร็จ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านอื่นๆ จากการวิเคราะห์โอกาส พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างมีโอกาหรือเงื่อนไขที่คาดว่าจะเอื้ออำนวยต่อการบริหาร ดังนี้

- จังหวัดนครราชสีมาสามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีแผนงาน โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- มีเส้นทางการคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่ภาคอีสานหลายจังหวัด ทำให้สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- มีโรงพยาบาลประจำอำเภอตั้งอยู่ในเขตพื้นที่
- มีสนามบินพาณิชย์
- อยู่ใกล้เขตอุตสาหกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งรายได้
- มีแหล่งน้ำธรรมชาติเหมาะสมกับการทำการเกษตร

(4) การวิเคราะห์ข้อจำกัด (T : Threat) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายนอก อปท. โดยการ

ประเมินภาวะคุกคามหรือเงื่อนไขที่เป็นข้อจำกัดต่อการบริหารการพัฒนา อปท. ให้บรรลุผลสำเร็จ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านอื่น ๆ จากการวิเคราะห์พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง มีข้อจำกัดดังนี้

- งบประมาณในแต่ละปีมีค่อนข้างจำกัดในการดำเนินการพัฒนาตำบลให้มีศักยภาพ
- ประชาชนมีความแตกต่างในด้านฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะทางสังคมเพิ่มขึ้น
- ไม่มีพื้นที่สาธารณะที่จะดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการ
- ภารกิจที่ถ่ายโอนมีจำนวนมากแต่เจ้าหน้าที่ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับภารกิจที่มอบหมาย

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

4.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

(1) **พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้**อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้ดุลยภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) **เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม** มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ใช้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

(3) **ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม** สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

(4) **พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข** มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจสังคม และการใช้ทรัพยากร

วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวในอนาคต และเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนาในระยะยาว การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาไว้ ดังนี้

วัตถุประสงค์

(1) เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(2) เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจคุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

(3) เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้ และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

(4) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Safety Net) และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน

(5) เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม

(6) เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศและการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

(7) เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไก และกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

เป้าหมาย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

(1) **เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน** ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย โดยเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน พร้อมทั้งลดปัญหาอาชญากรรมลงร้อยละ 10 และกำหนดให้อายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น 80 ปี ควบคู่กับลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็ง นำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว

(2) **เป้าหมายการพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน** พัฒนาให้ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณ ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ 4 ภายในปี 2554

(3) **เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ** ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืนโดยให้สัดส่วนภาคเศรษฐกิจในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75 ภายในปี 2554 สัดส่วนภาคการผลิต เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ภายในปี 2554 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยร้อยละ 3.0-3.5

ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่เกินร้อยละ 50 ความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน 1 : 1 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนเป็นร้อยละ 8 รวมทั้งลดสัดส่วนการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลดการใช้น้ำมันในภาคการขนส่งให้เหลือร้อยละ 30 ของการใช้พลังงานทั้งหมด รายได้ของกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 20 แรกมีสัดส่วนไม่เกิน 10 เท่าของรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 20 ภายในปี 2554 และสัดส่วนผลผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

(4) เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพโดยให้พื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 33 และต้องเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 18 ของพื้นที่ประเทศ รักษาพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานไว้ไม่น้อยกว่า 31,000,000 ไร่ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ โดยรักษาคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำต่างๆ และแหล่งน้ำธรรมชาติให้อยู่ในเกณฑ์พอใช้และดี รวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานโดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM₁₀) ต้องมีค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 120 มก./ลบ.ม. อัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อประชากรลดลงร้อยละ 5 จากปี 2546 คือไม่เกิน 3.5 ตัน/คน/ปี ควบคุมอัตราการผลิตขยะในเขตเมืองไม่ให้เกิน 1 กก./คน/วัน และของเสียอันตรายจากชุมชนและอุตสาหกรรมได้รับการจัดการอย่างถูกต้องร้อยละ 80 ของปริมาณของเสียอันตรายทั้งหมด รวมทั้งให้มีระบบฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่สมบูรณ์ระดับประเทศ 1 ระบบ

(5) เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น มีคะแนนภาพลักษณ์ของความโปร่งใสอยู่ที่ 5.0 ภายในปี 2554 ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสม และมีการดำเนินงานที่คุ้มค่าเพิ่มขึ้น ลดกำลังคนภาครัฐให้ได้ร้อยละ 10 ภายในปี 2554 ธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจเอกชนเพิ่มขึ้น ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระในการพึ่งตนเองมากขึ้น และภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง ภูมิปัญญาพื้นบ้าน และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งให้มีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลในบริบทไทยเพิ่มขึ้นในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างของระบบต่างๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรม และเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นฐานการดำรงวิถีชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติภูมิ และมีศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้มีความสำคัญกับ

(1) การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิตพัฒนาสมรรถนะทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศโดยเฉพาะในการสร้างสรรค์ นวัตกรรมและองค์ความรู้ ส่งเสริมให้

คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ ตั้งแต่ระดับชุมชนถึงประเทศ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

(2) การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ เน้นการพัฒนาาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร มุ่งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เสริมสร้างคนไทยให้มีความมั่นคงทางอาหารและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

(3) การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข มุ่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของคนในสังคมบนฐานของความมีเหตุมีผล ดำรงชีวิตอย่างมั่นคงทั้งในระดับครอบครัวและชุมชน พัฒนาระบบการคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายและครอบคลุมทั่วถึง สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีความปลอดภัย น่าอยู่ บนพื้นฐานของความยุติธรรมในสังคมเสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังควบคู่กับการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง และความตระหนักถึงคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อลดความขัดแย้ง

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับ

(1) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิดร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้และระบบการเรียนรู้ของชุมชนอย่างเป็นขั้นตอน มีเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มีกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนในการนำไปสู่การพึ่งตนเอง รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง

(2) การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐานศักยภาพ และความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ สนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการและสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพและรายได้ที่มีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างระบบเฝ้าระวังวิสาหกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด และทักษะในการประกอบอาชีพ

(3) การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล ด้วยการส่งเสริมสิทธิชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสงวนอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ใช้ประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ รวมทั้งการสร้างกลไกในการปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

(1) การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย โดยปรับโครงสร้างภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการที่ใช้กระบวนการพัฒนาคลังเตอร์และห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งเครือข่ายชุมชนบนรากฐานของความรู้สมัยใหม่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมูลค่าสูง มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาด รวมทั้งสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศตลอดจนการบริหารองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุงกฎระเบียบ และพัฒนาระบบมาตรฐานในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการดำเนินนโยบาย

การค้าระหว่างประเทศให้สนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(2) การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ โดยการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้มั่นคงและสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตโดยการระดมทุนไปสู่ภาคการผลิตที่มีประสิทธิภาพ พัฒนารัฐวิสาหกิจให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพบนหลักการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเกิดประสิทธิภาพและสวัสดิการสูงสุดแก่ประเทศการส่งเสริมการออมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแหล่งระดมทุนและเป็นหลักประกันในชีวิตของประชาชนและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือกเพื่อลดการพึ่งพิงการนำเข้าพลังงานและประหยัดเงินตราต่างประเทศ

(3) การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม โดยส่งเสริมการแข่งขันการประกอบธุรกิจในระบบอย่างเสรี เป็นธรรม และป้องกันการผูกขาด กระจายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไปสู่ภูมิภาคอย่างสมดุลและเป็นธรรม ให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงเพียงพอ และสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพและความครอบคลุมของการให้บริการของระบบการเงินฐานรากให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก ด้วยการพัฒนาองค์การการเงินชุมชนให้เข้มแข็ง รวมทั้งดำเนินนโยบายการคลังเพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้ โดยกระจายอำนาจการจัดเก็บภาษี การจัดทำงบประมาณและการเบิกจ่าย และการก่องหน้ภายใต้กรอบการรักษาวินัยทางการคลังสู่ท้องถิ่น

4 ยุทธศาสตร์การพัฒนabanฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับ

(1) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมสิทธิชุมชนและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ตลอดจนพัฒนาระบบการจัดการร่วมเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดเขต และการจัดการเชิงพื้นที่ภายใต้การจัดทำข้อตกลงกับชุมชนท้องถิ่นในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติหลัก ได้แก่ ดิน น้ำ ป่าไม้ ทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรแร่ รวมถึงการมีมาตรการหยุดใช้ทรัพยากรที่สำคัญที่ถูกทำลายสูงเป็นการชั่วคราว และการสร้างกลไกแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการและการป้องกันภัยพิบัติ

(2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการปรับแบบแผนการผลิตและพฤติกรรมบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดนโยบายสาธารณะ และใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์ทั้งด้านการเงินและการคลัง รวมทั้งการสร้างตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต โดยผลักดันให้เกิดระบบประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ระบบประเมินผลกระทบทางสังคมและสุขภาพในโครงการพัฒนาของรัฐ หรือที่รัฐอนุมัติให้เอกชนดำเนินการ ควบคู่กับการยกระดับขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมตลอดจนมีกลไกกำหนดจุดยืนต่อพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม

(3) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางสำคัญ เริ่มจากการจัดการองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกัน การคุ้มครองทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพจากการคุกคามภายนอก โดยเฉพาะจากพันธกรณีระหว่างประเทศสร้างระบบการคุ้มครองสิทธิชุมชน และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม ส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพในการ

สร้างความมั่นคงของภาคเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถและสร้างนวัตกรรมจากทรัพยากรชีวภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ

5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ

(1) **การเสริมสร้าง และพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย** โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยมวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่เยาวชน และประชาชนทุกระดับ อย่างต่อเนื่องจริงจัง พร้อมทั้งพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำประชาธิปไตยที่มีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ในสังคมทุกระดับเพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ตลอดจนวางรากฐานกระบวนการประชาธิปไตยโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และเพิ่มประสิทธิภาพกลไกและกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการเมืองให้เข้มแข็งและเป็นอิสระมากขึ้น

(2) **เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ** โดยส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวและรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันให้เข้มแข็งส่งเสริมให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม และร่วมในกระบวนการบริหารจัดการประเทศให้เกิดความเป็นธรรมและความโปร่งใสในการพัฒนาประเทศ เสริมสร้างความเข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายการทำงานของกลไกตรวจสอบภาคประชาชน เพื่อติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐได้อย่างเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ

(3) **สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา** เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจด้วยการปรับบทบาทโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการภาครัฐและรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย ลดการบังคับควบคุม คำนึงถึงความต้องการของประชาชนและทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในกิจการของรัฐและรัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการสาธารณะ และลดภาระการลงทุนของภาครัฐ ตลอดจนพัฒนากลไกการกำกับดูแลที่เข้มแข็งเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม โปร่งใส โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและคุ้มครองผู้ใช้บริการ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้เห็นความสำคัญและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล และยึด/ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเคร่งครัด

(4) **การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง** โดยพัฒนาศักยภาพ และกระจายอำนาจการตัดสินใจให้ท้องถิ่นมีบทบาทสามารถรับผิดชอบในการบริหารจัดการบริการสาธารณะ ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่และสามารถสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

(5) **ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล** โดยมีมาตรการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ธุรกิจเอกชนทั้งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และธุรกิจเอกชนทั่วไปเป็น “บรรษัทภิบาล” เพิ่มมากขึ้น สร้างจิตสำนึกในการประกอบธุรกิจอย่างซื่อสัตย์ ยุติธรรมต่อผู้บริโภค และเป็นธรรมกับธุรกิจคู่แข่ง พร้อมทั้งยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งปันผลประโยชน์คืนสู่สาธารณะ ตลอดจนสนับสนุนสถาบันวิชาชีพธุรกิจประเภทต่างๆ ให้มีบทบาทในการสร้างธรรมาภิบาลแก่ภาคธุรกิจมากขึ้น

(6) **การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา** ด้วยการเปิดโอกาสให้ภาคีและกลุ่มต่างๆ มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและตรากฎหมายเพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่างๆ ให้เสมอภาคและมีความสมดุล โดยการปฏิรูป เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ลดการใช้ดุลพินิจของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ รวมทั้ง

สร้างความเข้มแข็งของกลไกการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เพื่อสร้างความเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการขนาดเล็กและผู้ประกอบการใหม่

(7) การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน โดยการพัฒนาศักยภาพ บทบาท และภารกิจของหน่วยงานด้านการป้องกันประเทศความมั่นคง และการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้มีประสิทธิภาพมีความพร้อมในการป้องกันประเทศและตอบสนองต่อภัยคุกคามในทุกรูปแบบสถานการณ์ได้ฉับไว พร้อมทั้งผนึกพลังร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ดำเนินการป้องกันและพัฒนาประเทศให้สามารถพิทักษ์รักษาเอกราช สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์ของชาติ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งสามารถสร้างความมั่นคงของประชาชนและสังคมให้มีความอยู่รอดปลอดภัยโดยยึดหลักธรรมาภิบาลในทุกระดับ

4.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยว

4.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Strategic Issues)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคุณภาพผลิตภัณฑ์ไหม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
4. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ (Goals)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากการเกษตร
 1. เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและจัดการสินค้าการเกษตร
 2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดสินค้าเกษตร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคุณภาพผลิตภัณฑ์ไหม
 1. เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและจัดการผลิตภัณฑ์ไหม
 2. เพิ่มขีดความสามารถในการแปรรูปและตลาดผลิตภัณฑ์ไหม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
 1. เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และการบริการท่องเที่ยว
 2. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
4. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
 1. เสริมสร้างให้ประชาชนมีการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี สุขภาพ ความมั่นคงในชีวิต และทรัพย์สิน
 2. เพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการประกอบอาชีพที่เหมาะสม
 3. เสริมสร้างให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน และสังคมมีความเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 4. เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. เสริมสร้างการป้องกันและส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
 1. ตอบสนองความต้องการในการให้บริการของภาครัฐให้แก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
 2. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีบทบาทมีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบภาครัฐ
 3. เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ
 4. พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ
 5. ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

4.4 กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา

1. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

- 1.1 จัดโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบาย และบริหารงานอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ ให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ จังหวัด ท้องถิ่น และภาคประชาชน รวมทั้งให้มีการบูรณาการกับภาคราชการทุกระดับ
- 1.2 ประสานงานสามพี่น้องท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต.) และร่วมมือกับราชการส่วนภูมิภาค
- 1.3 ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
- 1.4 ส่งเสริมการกระจายอำนาจ ถ่ายโอนภารกิจและบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 1.5 การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรองค์กรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง
- 1.6 การนำข้อมูล จปฐ. และ กชช2ค. มาใช้ในการวางแผนโดยใช้ระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาโคราช
- 1.7 การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กรตนเอง
- 1.8 ให้ศึกษาจัดทำแผนพัฒนาอำเภอแบบบูรณาการ โดยใช้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมจัดทำแผน เพื่อให้ทุกอำเภอมียุทธศาสตร์ (Master Plan) ในการพัฒนาทุกส่วนของอำเภอนั้น ๆ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข

- 1.1 พัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพ มาตรฐานทั่วถึงและครบวงจร ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างครอบคลุม เป็นธรรม เกิดความพึงพอใจ
- 1.2 สนับสนุนการพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุขโดยจัดทุนการศึกษาสนับสนุน (แพทย์/พยาบาล/เจ้าหน้าที่สาธารณสุข) ครอบคลุมทุกวิชาชีพ
- 1.3 ดำเนินการกระจายอำนาจด้านสาธารณสุขโดยครอบคลุมทั้งวัสดุ ครุภัณฑ์ กำลังคน งบประมาณ ตาม พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ฯ พ.ศ. 2542
- 1.4 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านสาธารณสุข โดยส่งเสริมและสนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพและมีขวัญกำลังใจที่ดี
- 1.5 จัดระบบส่งเสริมสุขภาพภาคประชาชนเพื่อการพึ่งพาตนเองของประชาชน สู่การมีสุขภาพที่ดี (คุ้มครองผู้บริโภค/การควบคุมป้องกันโรคติดต่อ-ไม่ติดต่อ/การฟื้นฟูสุขภาพประชาชน/อนามัยโรงเรียน)
- 1.6 พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โดยการพัฒนามาตรฐานศูนย์แจ้งเหตุ และจัดให้มีหน่วยรับส่งผู้ป่วยระดับโซนทุกโซน สามารถประสานการทำงานกับหน่วยบริการสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 การจัดระบบสุขภาพภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งผู้นำชุมชน (กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน), กลุ่มสตรี, กลุ่มเยาวชน, กลุ่มวัยรุ่น, วิทยากร, วิทยุชุมชน, วิทยุชุมชน

1.8 การส่งเสริมและสนับสนุน ให้โรงพยาบาลในแต่ละพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพและศักยภาพในการรักษาผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น โดยการสนับสนุนประสานงานให้มีการสร้างโรงพยาบาลเพิ่มเติมทั้งในเมืองและตำบล

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

1.1 ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และการถ่ายโอนภารกิจทางด้านการศึกษาให้เป็นไปตามความสมัครใจ และความพร้อมของสถานศึกษานั้น ๆ

1.2 ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา รวมถึงการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งระดับก่อนวัยเรียน ประถม มัธยม ปริญญาตรี และภาคประชาชน โดยประสานการสนับสนุนงบประมาณและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน / ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

1.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีการพัฒนาในการจัดการศึกษา

1.4 ส่งเสริมให้มีโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศในแต่ละสาขา และเป็นโรงเรียนมาตรฐานคุณภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.5 ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีความเป็นเลิศ

1.6 ส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียน นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้

1.7 จัดให้มีคณะกรรมการศึกษาเพื่อประสานการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของ อบจ. โดยให้มีความร่วมมือของผู้บริหารการศึกษา ทั้งที่สังกัด อบจ. กระทรวงศึกษาธิการ และอื่น ๆ

1.8 จัดการศึกษาโดยเน้นคุณธรรมนำความรู้สู่สัมมาชีพ

1.9 จัดตั้งสถาบันการศึกษา หรือการเรียนรู้ของประชาชนเพื่อพัฒนาอาชีพ นำไปสู่การมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

1.10 จัดทำศูนย์การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เช่น ศูนย์ภาษาศาสตร์ พิพิธภัณฑสถาน วิทยาศาสตร์ ห้องสมุดมีชีวิต ฯลฯ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม

2.1 พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2.2 ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและประชาชน

2.3 การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและติดเชื้อ H.I.V. จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็ก

2.4 ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกวัย ตั้งแต่แรกเกิด วัยเด็ก วัยรุ่น เยาวชน วิทยุชุมชน และวัยชรา

2.5 สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ

2.6 สนับสนุนกลุ่มเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเรื้อรัง ด้านหลักประกันรายได้ เข้าถึงบริการของรัฐอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

2.7 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและรวบรวมปัญหา

2.8 คัดกรองและพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม

3.1 ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาภาวะว่างงานที่เกิดจากผลกระทบปัญหาเศรษฐกิจของโลกและประเทศ

3.2 การส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานกับสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงเงินทุน ช่องทางการตลาด

3.3 ส่งเสริม OTOP ในด้านนวัตกรรม เช่น พัฒนาคุณภาพการผลิต ยกกระดับเป็นสินค้าส่งออก และจัดทำห้องแสดงสินค้า เพื่อขยายเครือข่ายและการตลาดส่งออก

3.4 ประสานงานกับทุกภาคส่วน เช่น สภาอุตสาหกรรม หอการค้า ฯลฯ เพื่อสนับสนุนด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

3.5 การพัฒนาเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

3.6 สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสังคม (CSR) และพัฒนาวิสาหกิจ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเกษตรกรรม

4.1 ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง

4.2 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ ด้านเกษตรกรรม

4.3 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้เกษตรอินทรีย์

4.4 พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน / และแหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่

4.5 ประสานงานจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

4.6 สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองต่าง ๆ เช่น การตั้งโรงสีชุมชน การสร้างพลังงานทดแทนในชุมชน การรวมกลุ่มเพื่อค้าขายกับต่างประเทศ ฯลฯ

4.7 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตพืชผลทางการเกษตรเป็นพลังงานทดแทน

4.8 ส่งเสริมการดำเนินงานพลังงานทดแทนจากผลผลิตเกษตร, น้ำ, ลม, แสงอาทิตย์ และการเผาขยะเศษวัสดุเป็นพลังงาน

4.9 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายหมอดิน และบูรณาการกับเกษตรจังหวัด/อำเภอ/ตำบลอย่างทั่วถึงจริงจัง

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ

5.1 ประสานความร่วมมือกับ ท.ท.ท. เพื่อยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดและจัดระบบการตลาดส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

5.2 ประสานงานโครงข่ายการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ / เชิงวัฒนธรรม / เชิงเกษตรถึงสุขภาพ (สปาสมุนไพร)

5.3 ประสานการตลาดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจากต่างประเทศมาใช้บริการแบบลองสเตย์ที่ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

5.4 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ร่วมกับสถาบันทางการศึกษา ศูนย์พัฒนาข้อมูลการท่องเที่ยว

5.5 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย เพื่อบริการนักท่องเที่ยวให้สะดวกรวดเร็ว

5.6 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นภายในจังหวัด เช่น งานย่าโม งานผ้าไหมปักธงชัย งานปราสาทหิน งานแข่งเรือพินาย ฯลฯ

5.7 ใช้สนามกีฬาซีเกมส์เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น งานแสดงสินค้าอินโดจีน ฯลฯ

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ

6.1 ส่งเสริมการกีฬาทุกประเภทเพื่อความเป็นเลิศและเป็นอาชีพ รวมทั้งสนับสนุนกีฬาพื้นบ้าน

6.2 ส่งเสริมจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์ระหว่างองค์กรต่าง ๆ

6.3 ส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาระดับเยาวชนให้เป็นตัวแทนระดับจังหวัด และสนับสนุนโรงเรียนการกีฬา

6.4 ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการระดับเยาวชนและประชาชน เพื่อแก้ปัญหาเสพติดและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

6.5 ประสานความร่วมมือชมรม / สมาคมต่าง ๆ เพื่อจัดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาซีเกมส์

6.6 จัดให้มีการประกวดการแสดงของศิลปินท้องถิ่นพื้นบ้าน เช่น ลิเก เพลงโคราช และการแข่งขันทางดนตรี เพื่อยกระดับฝีมืออาชีพ

6.7 เสนอเป็นตัวแทนการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ นานาชาติ เพื่อยกระดับ มาตรฐานการกีฬา

6.8 ส่งเสริมสนับสนุน สมาคมและสโมสรกีฬาในจังหวัด

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

7.1 บูรณาการการบริหารจัดการดิน น้ำ ป่า ขยะ มลภาวะโดยการมีส่วนร่วมของ 3 ภาคี ทุกเรื่อง ได้แก่ หน่วยราชการ นักวิชาการ และประชาชน

7.2 ส่งเสริมการจัดสวนสาธารณะชุมชน/ส่งเสริมการสร้างควมร่มรื่นสองข้างทาง เช่น หน้าโรงเรียนชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในจังหวัด

7.3 ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการลุ่มน้ำย่อย โดยภาคีความร่วมมือของชุมชน

7.4 รณรงค์การแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน / ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน

7.5 ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ชุมชน

7.6 ประสานความร่วมมือ เพื่อแก้ไขปัญหาขยะภาครัฐและเอกชนแบบครบวงจร

7.7 การปรับปรุงและพัฒนาส่งเสริมการลดมลภาวะภายในจังหวัด

7.8 ปรับปรุงคุณภาพสายน้ำลำตะคอง และสายน้ำหลักทั้ง 9 สายของจังหวัดนครราชสีมา

7.9 ส่งเสริมการเฝ้าระวังภาวะน้ำท่วม น้ำแล้ง น้ำเค็ม โดยชุมชน

7.10 สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เครื่อง paramotor และเทคโนโลยีสำรวจระยะไกลเพื่อป้องกันการบุกรุกป่าไม่เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

8.1 จัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

8.2 บูรณาการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 3 พี่น้องท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต.) เพื่อลดความทับซ้อนของพื้นที่ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

8.3 ส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปา และ การกระจายการใช้ประโยชน์

8.4 การจัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ และการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น

8.5 ส่งเสริมสถานที่เพื่อนันทนาการและออกกำลังกายสนามกีฬาและนันทนาการชุมชน

8.6 การผังเมืองรวมของท้องถิ่นและการผังเมืองรวมจังหวัด

8.7 ซ่อมบำรุงปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องจักรกล

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม

- 9.1 ส่งเสริมให้วัด พระสงฆ์เป็นศูนย์ส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรมประเพณี วิถีพุทธท้องถิ่น
- 9.2 รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 9.3 ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาพระสงฆ์ รูปแบบต่าง ๆ
- 9.4 ส่งเสริมบทบาทของสถาบันบวร (บ้าน วัด โรงเรียน) ในพัฒนาชุมชน
- 9.5 สนับสนุนโครงการวัดปลอดภัยให้ยั่งยืนและโครงการตรวจสอบสุขภาพให้พระสงฆ์เป็นประจำ

10.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- 10.1 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน / ลดอุบัติเหตุจราจรทางบก / ทางน้ำ
- 10.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน ตำรวจบ้าน / อปพร. ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพ
- 10.3 สร้างความมั่นใจและความสบายใจให้กับประชาชนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

วิสัยทัศน์การพัฒนา

“ท่าช้างก้าวหน้า เศรษฐกิจก้าวไกล บริหารโปร่งใส ประชาชนร่วมใจ สังคมไทยพัฒนา”

พันธกิจ

- พันธกิจที่ 1** พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน ท่อถึง และเพียงพอ
- พันธกิจที่ 2** พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้อยู่ในระดับมาตรฐานกระทรวงสาธารณสุข
- พันธกิจที่ 3** ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา กีฬา ศาสนา วัฒนธรรม นันทนาการและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มศักยภาพของประชาชนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความสมานฉันท์ สามัคคีในครอบครัวและชุมชน
- พันธกิจที่ 4** มุ่งเน้นให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่ออย่างมีประสิทธิภาพ
- พันธกิจที่ 5** อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
- พันธกิจที่ 6** มุ่งเน้นให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- พันธกิจที่ 7** ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน พัฒนากลุ่มอาชีพ ให้มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้และดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- พันธกิจที่ 8** สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
- พันธกิจที่ 9** พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ประชาชนมีส่วนร่วม
- พันธกิจที่ 10** มุ่งเน้นงานบริการให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามขั้นตอน สะดวก รวดเร็ว ประชาชนเกิดความพึงพอใจ

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. เพื่อสร้างท้องถิ่นที่น่าอยู่
2. เพื่อส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพกายและใจสมบูรณ์
4. เพื่อให้การปฏิบัติงานของ อบต. สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายการทำงาน

1. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. นโยบายด้านกีฬาและนันทนาการ
3. นโยบายด้านสาธารณสุข
4. นโยบายด้านการศึกษา
5. นโยบายด้านการส่งเสริมอาชีพ
6. นโยบายด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ
7. นโยบายด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์
8. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
10. นโยบายด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาในช่วง 3 ปี โดยเรียงลำดับก่อนหลัง

1. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

- 1.1 จัดโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบาย และบริหารงานอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ ให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
- 1.2 ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
- 1.3 ส่งเสริมการกระจายอำนาจ ถ่ายโอนภารกิจ การจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 1.4 การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรองค์กรให้มีประสิทธิภาพ
- 1.5 การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กร

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข

- 2.1 พัฒนาระบบงานบริการด้านสุขภาพให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- 2.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมสนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน
- 2.3 จัดระบบส่งเสริมสุขภาพภาคประชาชนเพื่อการพึ่งพาตนเองสู่การมีสุขภาพที่ดี (คุ้มครองผู้บริโภค/การควบคุมป้องกันโรคติดต่อ-ไม่ติดต่อ/การฟื้นฟูสุขภาพประชาชน/อนามัยโรงเรียน)

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งระดับก่อนวัยเรียน ประถม มัธยม ปริญญาตรี และภาคประชาชน
- 1.2 ส่งเสริมงานด้านวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน และงานภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.3 ส่งเสริมบทบาทของสถาบันบวร (บ้าน วัด โรงเรียน) ในการพัฒนาชุมชน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม

- 4.1 พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อย่างทั่วถึง
- 4.2 การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ H.I.V.
- 4.3 สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ
- 4.4 สนับสนุนกลุ่มเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเรื้อรัง ด้านหลักประกันรายได้ เข้าถึงบริการของรัฐอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเกษตรกรรม

ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง

เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้เกษตรอินทรีย์

พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน / และแหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่

สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อความมั่นคงในอาชีพ

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา นันทนาการ และการท่องเที่ยว

1.1 ส่งเสริมการกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชน รวมทั้งสนับสนุนกีฬาพื้นบ้าน

1.2 ส่งเสริมจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสามัคคีระหว่างองค์กรต่าง ๆ

1.3 ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการระดับเยาวชนและประชาชน เพื่อแก้ปัญหาเสพติดและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.4 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

7.1 บูรณาการการบริหารจัดการดิน น้ำ ป่า ชยะ มลภาวะโดยการมีส่วนร่วมของ 3 ภาคี ทุกเรื่อง ได้แก่ หน่วยงานราชการ นักวิชาการ และประชาชน

7.2 ส่งเสริมการจัดสวนสาธารณะชุมชน/ส่งเสริมการสร้างควมร่มรื่นสองข้างทาง

7.3 อนุรักษ์การแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน / ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน

7.4 ประสานความร่วมมือ เพื่อแก้ไขปัญหาขยะภาครัฐและเอกชนแบบครบวงจร

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 ส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปา และการกระจายการใช้ประโยชน์

1.2 การจัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ และการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น

1.3 ส่งเสริมสถานที่เพื่อนันทนาการและออกกำลังกาย สนามกีฬาและนันทนาการชุมชน

1.4 การขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ

1.5 การก่อสร้าง ขยายเขตประปา

1.6 ซ่อมบำรุงปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องจักรกล

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

9.1 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน / ลดอุบัติเหตุจราจรทางบก / ทางน้ำ

9.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน ตำรวจบ้าน / อปพร. ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพ

9.3 สร้างความมั่นใจและความสบายใจให้กับประชาชนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนที่ 6

การนำแผนพัฒนาสามปีไปสู่การปฏิบัติ และการติดตาม ประเมินผล

การนำแผนพัฒนาสามปีไปสู่การปฏิบัติ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นต้องกำหนดแนวทางนโยบายในการบริหารพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาให้แผนพัฒนาท้องถิ่นตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการ และศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาแบบบูรณาการ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาล ดังนั้นการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติจึงสามารถแบ่งเป็น 4 แนวทาง ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเองโดยการแปลงแนวทางการพัฒนา และโครงการในแผนพัฒนาตำบลสามปี นำไปจัดทำแผนงานงบประมาณหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อปฏิบัติให้บรรลุจุดประสงค์ของแผนงานโครงการ
2. การสนับสนุนให้หน่วยงานราชการอื่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความพร้อมหรือมีศักยภาพเพียงพอ และมีหน่วยงานหรือองค์กรอื่นมีศักยภาพและมีความพร้อมที่จะดำเนินงานมากกว่า
3. การร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์กรเอกชนอื่นในการดำเนินงานในกรณีที่ปฏิบัติงานจะต้องเกี่ยวพันกับหน่วยงานหรือองค์กร โดยอาจดำเนินงานในรูปแบบหุ้นส่วนสหการหรือคณะทำงานหรือคณะกรรมการ
4. การประสานหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรเอกชนอื่นเป็นผู้จัดสรรงบประมาณและการดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาตำบลสามปีและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง โดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนา คณะกรรมการประสานการพัฒนา และผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาตามลำดับ

หน่วยงานดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการกำกับดูแลของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารท้องถิ่น ดังนี้

- (1) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) กองคลัง
- (3) กองช่าง
- (4) ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (5) ส่วนส่งเสริมการเกษตร

การติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 หมวด 6 ข้อ 38 กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (1) ประธานสภาท้องถิ่น เป็น ประธานคณะกรรมการ
- (2) ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น เป็น กรรมการ (คัดเลือกกันเอง จำนวน 2 คน)
- (3) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น เป็น กรรมการ (คัดเลือกกันเอง จำนวน 2 คน)
- (4) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สภา เป็น กรรมการ ท้องถิ่นคัดเลือก จำนวน 2 คน
- (5) ผู้แทนฝ่ายบริหารที่คัดเลือกกันเอง เป็น กรรมการ จำนวน 2 คน
- (6) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก เป็น กรรมการ (คัดเลือกกันเอง จำนวน 2 คน)

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) กำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (3) รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ตีตประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- (4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ภาคผนวก